UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secu[n]du[m]: est mysteriu[m] memorande prefigurationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

ad aliquã decept͛ez: q͛ talis ſpẽs diuini/
tus format͛ in oculo ad aliquã veritatem
ſignandã ad hoc.ſ. ꝙ manifeſtet͛ vere cor
pus eſſe ſub ſacr͛o. Dicit em̃ Aug⁹. in lib.
q̃. euangel. ꝙ cũ fictio nr̃a refert͛ ad aliquã
ſignationẽ/ nõ eſt mendaciũ ſed aliq̃ figu/
ra. Quãdiu tñ apparet ſub forma carnis:
aut pueri aut hmõi/ nõ eſt ſumẽdũ ſacr͛m
Ratio: q͛ chr̃s inſtituit ꝙ ſumeret͛ eucha
riſtia ſub ſpecie panis et vini. Aliud exẽ/
plũ. Fuit quidã heretic⁹ in ꝓuincia brabã
tie q̃ debebat cõburi. Cũ aũt ꝓiect⁹ eſſet
ad ignẽ: exclamauit Iuuate me: Et ſtatiꝫ
demones extraxerũt eũ de igne. Qui cuꝫ
denuo fuiſſet ꝓiect⁹ ⁊ ſic fuiſſet liberat⁹: iã
catholici diſputabãt de fide. Supueniẽs
aũt quidã p̄dicator: dixit epõ: Faciat͛ huc
apportari corp⁹ chr̃i. Quod cũ factũ fuiſſꝫ
Heretic⁹ ad ignẽ ꝓiect⁹: ſicut p̄us clama
uit: adiuuate me. Et demões rñdert͛ Nõ
poſſum⁹: q͛ maior nobis ſupuenit. Aliud
exẽplũ. In epãtu brixieñ erat quidã q̃ p̄tẽ
debat ſctitatẽ tantã in abſtinẽtia ꝙ vide/
batur alter ioãnes baptiſta. Oẽs q̃ſi ꝺ to
ta ꝓuincia currebãt ad eũ: ⁊ btm̃ ſe repu/
tabat ille q̃ eũ videre poſſet: vel tãgere: vl͛
loq̃ cũ eo: oẽs credebant eũ ſctm̃: ⁊ tñ erat
heretic⁹ ⁊ ꝑuerſus: mortu⁹ eſt ⁊ honorifi
ce ſepult⁹. Poſt tp̃s aliq̃ꝺ inq̃ſitor here/
tice p̄uitat͛ꝫ diligẽt͛ inq̃rẽs iuẽit ꝑ teſtes fi
deles ꝙ fuerãt heretic⁹. Sentẽtiauit g͛ ꝺ
ꝯſilio epi brixieñ ⁊ alioꝝ prudentũ ꝙ ei⁹
oſſa ꝯburerent͛. Aſtãte igit͛ ppl͛o ꝓiecta ſ͛t
oſſa in ignẽ: ⁊ ſtatim demones eleuauerũt
oſſa de igne ⁊ tenebãt ea ſuſpenſa in aere:
nõ tñ videbant͛ demões. Populares g͛ ce
perũt clamare: Morit͛ ep̃s cũ iſtis frib͛
q̃ voluerunt ꝯburere ſctm̃ dei ex inuidia.
Ecce quõ de⁹ noſter nõ valt. Tũc ep̃s ti/
muit. Frẽs aũt ꝯfortauerũt eũ di. Domie
nos ſum⁹ hic ꝑ defenſione fidei: Prepare
tis vos ad miſſam: q͛ oñdet nobis dñs a/
liq̃ꝺ miracl͛m ne fides piclitet͛. Dixit igit͛
ep̃s miſſam: Salue ſctã parens ⁊c. Et qñ
eleuauit corpus chr̃i: tũc demones in ae/
re clamauert͛ di. O Guido de lacha: nos
defendim⁹ te q̃ntum potuim⁹: ſed modo
nõ plus poſſum⁹: q͛ adeſt maior nobis.ſ.
chr̃s. Et ſtatim ceciderunt oſſa in ignẽ et
cõbuſta ſũt: ⁊ glificata eſt fides ꝓpter cor/
pus chr̃i. Sunt itaq͛ mlta p̄clariſſima h⁹

ſacr̃i teſtimonia: q̃ tñ om̃ia ſi deeſſent/ ſuf/
ficere nobis debꝫ verbũ chr̃i dicẽtis: Ca/
ro mea vere eſt cib⁹: ⁊ ſanguis me⁹ ⁊c. Et
Matt. xxvj. Hoc eſt corp⁹ meũ. O igitur
ineffabile ſacr͛m. O inexplicabile ſignum
amoris dulciſſimi ieſu. O deniq͛ triũpha
le p̄uilegiũ nobis exhibitũ. Nõ em̃ eſt aut
fuit aliq̃ñ tãgrandis natio q̃ habeat deos
appropinq̃ntes ſibi ſicut adeſt nob de⁹ nr̄

Secundũ eſt myſteriũ memorãde
p̄figurationis. Ubi ſunt ꝯtemplã/
de tres p̄cipue ꝯſiderationes.

¶ Prima eſt cõſideratio rationalis con/
gruitatis.

¶ Scd̃a eſt figuralis pluralitatis.

¶ Tertia ẽ ſpecialis ꝯformitatis.

¶ Prima eſt cõſideratio

rõnalis cõgruitatis: q͛ vicꝫ congruũ ⁊ rõ
nale fuit hoc ſacr͛m p̄figurari: qꝺ ꝓbatur
ſcd̃m Alex. ⁊ Boñ. in. iiij. di. viij. trib͛ rõib͛.

¶ Prima eſt rõ dignitat͛ꝫ. Illud em̃ inter
ſacra eſt excellẽtiſſimũ: iꝺo debuerũt p̄re
figure hui⁹ ſacr̃i quib͛ dignitas eius ſaſ/
moſior oſtenderet͛: expectandũ enim erat
ſicut donum dei excellentiſſimum.

¶ Scd̃a eſt rõ difficultat͛ꝫ. Hoc em̃ inter
cetera difficillimũ eſt ad credẽdũ. iõ ad h̄
debuerũt hoies aſſuefieri q̃dam figurarũ
(manuductiõe.

¶ Tertia eſt rõ ſignifi/
cãte veritatis: q͛ in hoc ſacr͛o chr̃s paſſ⁹
ſignificat͛ ⁊ cõtinet͛. Cõgruebat aũt chr̃m
paſſum figuris p̄figurari. Iꝺo et ſilr̃ hoc
ſacr͛m in q̃ ſcat͛ ⁊ ꝯtinet͛. Un̄ patꝫ q̃ venera
bile eſt h̄ ſacr͛ꝫ qꝺ tãcelebrit͛ antiq͛ inſtitue
ret͛ p̄conizatũ fuit Ex q̃ euidẽt͛ apparet q̃n
tã hr̃e debẽ⁹ reuerẽtiã ad ſctm̃ offm̃ miſſe
vbi celebrat͛ ⁊ tractat͛ h̄ tãdigniſſimũ ſacr͛ꝫ
O q̃nta deuotõe ⁊ celebrãda ⁊ audiẽda ẽ
ſctiſſima miſſa in q̃ ẽ ꝯſũmatio et adiple/
tio oĩm legaliũ ſacrificioꝝ q̃b͛ tãcelebrit͛
p̄figuratũ eſt ſacratiſſimũ dñici corpis ſa/
crificiũ. Nõ incõgruũ itaq͛ cenſui hic in/
terſerere tres p̄cipuas cãs q̃ nos ad miſſe
deuotionẽ inducere dñt. ¶ Prima cã eſt
ñcitas obſ͛uande obligatõis. Un̄ de ꝯſe.
di. j. ca. Miſſas. ſic ꝺr. Miſſas die dñico
ſecl͛arib͛ audire totas ſp̄ali ordine p̄cipi⁹
ita vt an̄ bñdictionẽ ſacerdotis egredi po
pulus nõ p̄ſumat: qꝺ ſi fecerit. ab epõ cõ/
fundat͛. Et iterꝝ ⁊c. Qui die. ſic ꝺr. Qui die

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſolēni ptermiſſo ꝯuētu eccl'ie ad ſpectacu
la vadit: excōicet. Glo. ſi monit⁹ nō deſi-
ſtit. Sicut aūt dī Joā. anō. in roſario ſup
dicto ca. Miſſas. Si ad hoc tenent laici:
mlto magis ⁊ clerici q̄ totalit dediti ſunt
diuino cultui, vt ptz. xij. q. j. ca. Duo ſunt
genera. Quod aūt dictū eſt de dieb⁹ dñic̄
intelligēdū eſt etiā de alijs dieb⁹ feſtiuis.
vt pōt colligi ex his q̄ dicunt extra de pa
rochijs. in capi. Ut dñicis dieb⁹ ⁊ feſtis.
Sicut aūt dī Aſter. li. iiij. de auditiōe miſ
ſe. Et Henric⁹ boic. extra de celebratiōe
miſſe in ca. Dolētes. Quo ad laicos non
audire miſſaʒ die dñico tūc ē mortale pec
catū: qn̄ accidit ex ꝯtēptu vero vel interp̄-
tatiuo. Uocāt aūt ꝯtemptū iterp̄tatiuuʒ
qn̄ ſine cā legitima miſſaʒ audire diebus
dñicis q̄s nō aſſueſcit. Un̄ glo. in dicto c.
dicit h̄ eſſe p̄ceptū. Si vo q̄s ex legitia cā
p̄termittit audire miſſam in die dñico: tūc
nō peccat. Uocāt aūt cauſaʒ legitimā qn̄
q̄s corpali detinet infirmitate: vl' timico-
rū more vel alia ſili cauſa: q̄ ſm rectū iudi-
ciū excuſatio legitia debeat reputari. Si
q̄s aūt ex aliq̄ leui cā nō ſufficiēti p̄termit
tat audire miſſaʒ: ⁊ tn̄ ad audiendū miſſā
fuit ꝯſuet⁹ tūc pōt eſſe veniale. Ulterius
ſicut dicūt cōiter doctores: vt Innocen.
Hoſtiē. ⁊ Joā. anō. ſup rubricā de paro-
chijs: hoc eſt inter iura parochialia: ꝙ pa
rochianus vni⁹ eccl'ie nō dʒ audire diuina
in alia ex ꝯtēptu: qḋ tn̄ fieri pōt ex rōabili
cā corpali vl' ſpūali: puta cū q̄s vult pegri
nari p impledo voto aliq̄: vel p indulgen-
tia ꝯſeq̄nda: vel p verbo dei audiēdo.

¶ Scḋa cā eſt ſublimitas memorādē ſi-
gnificatiōis. In celebratiōe em̄ miſſe ſi-
gnificant et rep̄ntant ſcīſſima myſteria
q̄ fili⁹ dei opatus eſt p nr̄a ſalute: ⁊ myſte
riū dñice mortis ⁊ paſſiōis q̄ ſeipm̄ p no-
bis imolauit. Un̄ ſicut dī Th. in iij. p. q.
lxxxiij. ar. j. Celebratio miſſe dr̄ chr̄i imo-
latio. Dicit em̄ Aug. in li. ſniaꝝ Proſperi
Semel imolat⁹ eſt in ſemetipo chr̄s: ⁊ tn̄
q̄tidie imolat in hoc ſacro. Dicit aūt im-
molatio chr̄i / q: celebratio ſacri euchari-
ſtie eſt imago q̄daʒ rep̄ntatiua paſſionis
chr̄i q̄ fuit vera imolatio. Un̄ Amb. dicit
ſup ep'lam ad Heb. In chr̄o ſel' oblata eſt
hoſtia ad ſalutē ſempiternā potēs Quid
ḡ nos? Nōne p ſingulos dies offerim⁹ ad
recordationē mortis eius.

¶ Tertia cā eſt
vtilitas deſiderādē reportatōis. Qui em̄
miſſaʒ deuote audierit: reportat inde par
ticipationē triplicis fruct⁹ multū deſide-
rabilis.

¶ Primo reportat participatōeʒ
in fructu dñice paſſiōis. Per ſacr̄m em̄ eu
chariſtie adoratū reuerēter: ⁊ a fortiori ſi
deuote ſumptū fuerit / particeps efficitur
hō dñice paſſiōis. Un̄ in q̄dā orōne dñi-
cali dr̄: q̄tiēs hui⁹ hoſtie ꝯmēoratio cele
brat: opus nr̄e redēptiōis exercet.

¶ Se-
cūdo in fructu diuine laudatiōis. Fere em̄
oia q̄ dicunt in miſſa ad dei laude ptinēt:
p quā laudatiōeʒ p̄ſtat nobis via ſalutis.
Iuxta illḋ Ps. Sacrificiū laudis hono-
rificabit me: ⁊ illic iter q̄ oñdam illi ſalu-
tare dei.

¶ Tertio in fructu deuote orōis
Orat em̄ ſp ſacerdos ſpēaliter p oib⁹ audi
entib⁹ miſſam ſuā: vt ptz in cano. miſſe: cū
dicit: Et p oib⁹ circūaſtantib⁹. et orōnes
⁊ deuotiōes oim aſſiſtentium offert deo.
Etſi forte q̄ris: An melior ſit miſſa boni
ſacerdotis q̄ꝫ mali. Rn̄det Tho. in. iij. p.
q. lxxxij. ꝙ in miſſa duo ſunt ꝯſideranda:
ſcʒ ipm̄ ſacr̄m qḋ eſt p̄ncipale: ⁊ orōnes q̄
in miſſa fiūt p viuis ⁊ mortuis. q̄ntū ḡ ad
ſacramentū nō min⁹ valet miſſa mali ſa-
cerdotis q̄ꝫ boni: quia vtrobiq̄ꝫ idē ꝯficit
ſacr̄m. Unde Greg. in regiſtro. Heu in-
q̄ꝫ magnū laqueū incidūt q̄ diuina ⁊ occul
ta myſteria pl⁹ ab alijs ſcīficata fieri poſ
ſe credūt: cuʒ vn⁹ idem ſpūs ea myſteria
occulte atʒ inuiſibilr opando ſcīficʒ. Ad
h̄ etiā facit c. Cū ſcptura. j. q. j. Et c. Si-
gnificaſti. Et c. Nō q̄les. Eſt tn̄ aduerten
dū ꝙ lʒ ſacr̄m in ſe vnū ⁊ idē ſit ⁊ nō veri⁹
neq̄ꝫ ſanctius p̄ut a bono ꝯficit ſacerdote
q̄ꝫ malo: q: vicʒ nō i merito ſacerdotꝫ ſed
in vbo ꝯficitur chr̄i ꝯſecrātis: tn̄ oblatio
hui⁹ ſacri (accipiēdo vicʒ oblatōeʒ p actu
ſiue opatiōe ſacerdotꝫ offerētis) melior eſt
ab vno q̄ꝫ ab alio. Un̄ ſic oblatio boni ſa
cerdotis meritoria eſt ſibi ⁊ deo placēs ⁊
grata. Sed oblatio mali ſibi dānabil' et
deo diſplicēs: lʒ res oblata ſp ſit dō gra-
tiſſima: q: vicʒ mal⁹ indign⁹ eſt deo mini
ſtrare. Jō dr̄ Leui. xxj. Hō q̄ hūerit ma-
culā nō accedet ad miſteriū dī ſui. Quātū
ad orōnem q̄ fit in miſſa dōm: ꝙ illa pōt
dupliciter cōſiderari. Uno modo inquā-
tum habet efficaciam ex deuotione ſacer-

dotis orantis: ↄ hic nõ ẽ dubiũ ꝙ miſſa bo-
ni ſacerdotis ẽ magis fructuoſa ꝙ̃ mali.
Vñ ſcribit j. q. j c. Ipſi ſacerdotes. Qñ
ſacerdotes fuerit digniores: tãto facilꝰ i
neceſſitatibus pro qbꝰ clamant exaudiũt.
Ad idẽ facit ibidẽ c. Sacerdotes ꝛ c. Sa
croſancta. Alia mõ inqñtũ oõ in miſſa p
fertur a ſacerdote in pſona totiꝰ ecce cuiꝰ
ſacerdos eſt miniſter: qḋ qdẽ miniſteriũ
etiã in pctõribꝰ manet. Vñqñtũ ad hoc
eſt fructuoſa oõ ſacerdotis pctõris non
ſolũ in miſſa: ſʒ ꝛ in alijs eccleſiaſticꝭ offi-
cijs: in quibꝰ gerit pſonã eccle: ſʒ nõ ſic ſũt
fructuoſe eiꝰ oõnes pũate: ſecundũ illud
Prouer. xviij. Qui declinat aurẽ ſuam ne
audiat legẽ: oratio eiꝰ erit execrabil. Ex
dictis itaqʒ ſeqꝭ ꝙ ſicut dicit Boñ. Si qs li-
bentiꝰ audiat miſſam melioris ſacerdotꝭ
bñ facit. dũ tñ credat ipm in ſubſtãtialibꝰ
ſacramẽti nõ excedere pctõrẽ: alioqn pıcu
loſe erraret. Notandũ inſup ꝙ ſacerdotꝭ
ↄcubinarij publici ꝛ notorij audire nõ li-
cet. Vñ xxij. diſ. dꝭ. Nullꝰ audiat miſſam
ſacerdotis quẽ indubitãter nouit ↄcubi-
nã hrẽ: qḋ vt dt Tho. vbi s. ar. ix. Potiꝰ
de fornicatiõe ꝙ̃ de multꝭ alijs pctis phĩ-
bet: qꝛ ad eã ſũt hoies pniores ꝓpt carnis
corruptionẽ. Hoc tñ ẽ intelligendũ de no
torio vel p ſentẽtiã ↄuicto vel p ↄfeſſionẽ
in iudicio factã vl qñ nõ pot pctm aliqua
tergiuerſatiõe celari. Sicut etiã ibidẽ dt
Tho. Heretici ſciſmatici ꝛ excõicati ſunt
p iniam eccle ab executõe ↄſecrandi puai-
ti. Ideo peccat qcũqʒ eoꝝ miſſam audit
vel ab eis ſacrm accipit. Hec Tho. Hec
ſupradicta icidẽtaliter de auditiõe miſſe
interſeruimꝰ. Nũc aũt ad pncipale ꝓpoſi-
tũ nrm redeundũ eſt. Supius itaqʒ iam
declarauimꝰ pmã ↄſiderationẽ ꝓpoſitaʒ
circa pfigurationẽ huiꝰ ſacramẽti: qꝛ vi
delʒ ↄgruũ erat ꝛ rõnabile ipm legalibꝰ
ſacrificijs pfigurari.

Secũda eſt cõſideratio

figuralis plitatis: videlʒ ꝙ pluribꝰ figurꝭ
pfigurari debuit: qꝛ vt ait Augꝰ. in. iiij. d
tri. qꝛ p mlta eramꝰ a deo diuiſi: oportе-
bat ꝙ multa vitã venturã ↄclamarẽt: ſcʒ
chrm q dı. Io. vj. Ego ſum panis vite.
Et ſicut dı alexã. Licʒ res prefigurata ſit
vna ſm ſubſtantiã: tñ illius multi ſunt ef-
fectus ꝛ multe ꝓprietates ſiue cõditiones
qbus correſpñdent diuerſe figure: licʒ autẽ
fuerint multiplices figure huiꝰ ſacramẽti
ſũt tñ inter ceteras tres pcipue. Ad cuiꝰ
declarationẽ notãdũ ſm Tho. in. iij. p. q.
lxxiij. ꝙ in hoc ſacramẽto tria cõſiderare
poſſumꝰ. ſ. id qḋ eſt ſacramẽtũ tãtũ. ſ. pa-
nem ꝛ vinũ: ꝛ id qḋ eſt res ꝛ ſacramẽtum
ſimul: ſcʒ corpꝰ chri verũ: et id qḋ eſt res
tãtũ: ſcʒ effectꝰ huiꝰ ſacramẽti: qñtũ igit
ad id qḋ ẽ ſacramẽtũ tãtũ potiſſima figu-
ra huiꝰ ſacramẽti fuit oblatio melchiſe-
dech: qꝛ obtulit panẽ ꝛ vinũ: qñtũ aũt ad
id qḋ eſt ſacramẽtũ ꝛ res ſacramẽti. ſ. qñ-
tũ ad ipm chrm paſſuʒ q ↄtinetur in hoc
ſacramẽto: figura eiꝰ fuerunt oia ſacrifi-
cia veteris legis: pcipue ſacrificiũ expiatõ
nis qḋ erat ſolẽniſſimũ: qñtũ autẽ ad effe
ctũ fuit eꝰ figura pcipua mãna: qḋ i ſe hã-
bat ois ſaporis ſuauitatẽ: ſic ꝛ grã huius
ſacramẽti mentem reficit qñtũ ad omnia
Agnus aũt paſchalis qñtũ ad tria predi
cta ſimul pfigurabat h ſacramẽtũ: qñtum
eñi ad primũ qꝛ mãducabat cũ panibus
azymis: ſm illud Exo. xij. Edẽt carnes ꝛ
azymos panes: qñtũ vo ad ſcdm qꝛ imo-
labat ab omni multitudine filioꝝ iſrael:
decima qrta luna: qḋ fuit figura paſſiõis
chri q ꝓpter innocentiã dꝭ agnus: qñtũ ve
ro ad effectũ: quia p ſanguinẽ agni paſca-
lis ꝓtecti ſũt filij iſrael a deuaſtãte ange-
lo ꝛ educti de egyptiaca ſeruitute. Ei dõ
ponit pcipua figura huiꝰ ſacri agnꝰ pa-
ſcalis qꝛ ſm oia ipm repñtat. Hec Tho.

Tertia eſt conſideratio

ſpealis cõformitatꝭ: vbi vicʒ ↄſiderãda ẽ
ſpẽalis ↄformitas vniꝰ illaꝝ figuraꝝ: ſcʒ
mãne qḋ pfigurauit pcipue hoc ſacramẽ-
tũ qñtũ ad fructũ quẽ fac i nob ꝓpt qḋ cõ
ueniẽter ẽ: vt de h hẽamꝰ ſpẽalẽ ↄſideratio
nẽ. Cõſideremꝰ itaqʒ qm caro chri cibus
ẽ ſuauiſſimꝰ ad guſtãdũ ꝛ fructuoſiſſimꝰ
nobis qui fuit figuratus in manna. Exo.
xvj. Et h maxime propter ſeptem ↄditio
nes ſiue ꝓprietates que in manna fuerũt
huic ſacramẽto cõuenientes. Prima eſt
modus generatiõis. Nã de nocte de celo
inuiſibiliter dſcẽdebat mãna ꝛ hoc ſignat
ſtatũ fidei nrẽ q nõ clare videt ſicut in pa
tria: neqʒ ibi eſt oimoda obſcuritas quẽ

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

admodū in inferno/ſed q̄ſi in ſtellari vl' lunari lumīe ꝑ fidē hoc ſacr̄m cognoſcimus Vñ canit eccl'ia. Ad firmandū cor ſincerū ſola fides ſufficit. ¶ Scd̄a eſt locꝰ deſceſionis: qꝛ deſcēdebat in deſerto circa caſtra filioꝝ iſrl' tm̄: ei ſq3 defecit cū intrauerūt terrā ꝓmiſſiōis. Sic hoc ſacr̄m datur in deſto huiꝰ vite ⁊ filijs eccl'ie tm̄. Cū aūt ad repromiſſam viuentiū terrā ꝑuentum fuerit: iā non ampliꝰ hoc ſacr̄m offereť: ſʒ glioſiſſimꝰ ieſus in ꝓpria ſpecie clare videbiť. ¶ Tertia eſt tp̄s recollectōis. Sex eī diebꝫ colligebať: ſextiſq3 ferijs ꝓ ſabbato iuſſū eſt colligi: ſabbato aūt egreſſi qdā vt colligerēt nō inuenerūt. Sic ⁊ iſtud viaticū ſacr̄m nō niſi tp̄e p̄ntis ꝑegrinationis pōt haberi: ſed nō in ſabbato.i. requie btōꝝ: ſed vt iā dictū eſt ibi īuenieť rex nr̄ ieſus nō myſtice ſacro velatꝰ ſʒ manifeſtꝰ et decore regio glioſus. ¶ Quarta ē terminꝰ mēſurationis. qꝛ ꝑ ſingl'a capita eādē menſurā.ſ. gomor ex parte dn̄i moyſes colligi inſtituerat: nec q̄ plꝰ collegit plꝰ hūit: nec q̄ minus minꝰ inuenit. Sic quidē iſtō mirabile ſacr̄m neq3 ꝯtinet minorē ieſū in minori hoſtia q̄ in maiori: nec plꝰ eſt in pluribꝫ q̄ in vna. ¶ Quīta eſt ritꝰ p̄parationis: qꝛ illud māna ignē optime ſuſtinebat: cū aūt incaluiſſet ſol liq̄fiebat. Nam māna liq̄dū colligebať ſic̄ coriādro ⁊ ꝑ ignē ponebať ⁊ efficiebať durū: deinde triturabať ⁊ ex eius farina ꝯficiebať panis. Sic iſtō ſacr̄m deuoti cordis ignē ſuſtinʒ et feruētis amoris. Sed dū incaleſcit ſol hūane vanitatꝫ ⁊ curioſitatis ita q̄ hō tm̄ rōni naturali innitiť liq̄ſcit.i. in tali mente nulliꝰ valoris fit qñ neſcit rōne naťali alta myſteria ꝯꝓhendere. Vel aliter dicere poſſumꝰ. Sicut ad calorē ſolis māna liq̄fiebat: ⁊ ad calorē ignis indurabať: ſic qui amore diuini ſolis hoc ſacramētū digne ſumit/q̄ſi in eiꝰ ore liq̄ſit/ qꝛ ſaporē eius ꝑcipit. Sed q̄ igne cupiditatis mūdane vel carnal' ꝯcupie ſucceſus fuerit q̄ſi eſſet induratū/ſaporē eiꝰ nō ꝑcipit. ¶ Sexta eſt viſus reſeruatiōis. Nā p̄cepit moyſes q̄ nullus ſuaret ex eo vſq3 mane. Vñ ab aliq̄bus ꝯtra p̄ceptū dn̄i in diē alterū reſeruatū ꝯputruit ⁊ ṽmibus ſcaturire cepit: ſic h̄ ſacr̄m reſeruatū ad tp̄alem queſtū ſcatureſcit ṽmibꝫ diabolice ſimonie. ¶ Septima eſt guſtꝰ ſaporatōis. Aliq̄ eñ cū ſūma delectatiōe veſcebanť cibo illo: et vnicuiq3 ſapiebat iuxta ſuū deſideriū. Sap. xvj. Paratū panē d̄ celo p̄ſtitiſti eis ſine labore oē delectamentū in ſe hn̄tem ⁊ oīs ſaporis ſuauitatē: ſubām tuā et dulcedinē tuā quā habes in filios oñdebas deſeruiens vniuſcuiuſq3 volūtati ⁊ ad qđ q̄ſq3 volebat ꝯuertebať. Hec ibi. Nōnulli ṽo murmurātes dicebāt: Aīa noſtra nauſeat ſup cibo iſto leniſſimo. Sic hoc ſacr̄m ſumētibus diuerſimode ſapit ſm̄ diuerſas diſpoſitiōes q̄s in eis format vel deſideriū charitatis vel indeuotio malignitatꝫ. O q̄t ſūt obſtinati pctōres ⁊ p̄ſumptuoſi q̄ corpus chr̄i ſumētes nullū ex eo ꝑcipiunt ſpūalē guſtū. Alij ṽo ꝯtinuabit ꝓpter fidē ⁊ deuotionē ꝯſolanť ⁊ recreanť: de q̄ ⁊ſi poſſēt exēpla multa narrari: Vnū tn̄ tm̄ referēꝰ qđ legiť rome ꝯtigiſſe. Tp̄e nāq3 Eugenij q̄rti qdam nobil' ⁊ ſpūalis dn̄a deo deuotiſſima Franciſca noīe de pōcianis ſingulis diebꝫ feſtis ſacrī cōionē reuerētiſſime ſuſcipiebat. ſentiebatq3 delectationē mirabilē adeo vt ſepiꝰ poſt cōionē ꝑ magnū tp̄is ſpaciū rapereť in extaſim. Quadā ṽo die dū in eccl'ia ſcē Cecilie trās tyberim expectaret accipe cōionē: ſacerdos ille q̄ celebrabat: aut leuitate ductꝰ: aut diabolica tentatōe deuictꝰ: tētauit ſibi dare hoſtiā nō ꝯſecratā. Cūq3 ori eiꝰ appropinq̄ſſet: recuſauit illā ſumere di. Parcat tibi deus o pať ſacerdos q̄ me nō ſolū decipe credidiſti/ ſed etiā idolatrā facere voluiſti. Quibꝫ verbis ꝯmotꝰ ſacerdos veniā petijt: ⁊ pctm̄ poſtea ꝯfeſſus: rē alijs ſtudait enarrare.

Tertiū eſt myſteriū venerāde inſtitutiōis. Ubi p̄cipue notande ſunt tres ꝯſideratiōes.

¶ Prima eſt ꝯſideratio modalis.
¶ Scd̄a eſt ꝯſideratio localis.
¶ Tertia eſt ꝯſideratio tp̄alis.

¶ **Prima eſt cōſideratio** modalis vbi ſunt tria p̄ncipalia ꝯtēplanda myſteria.

¶ Primū eſt myſteriū legalis obſeruatiōis: qꝛ vicʒ dn̄s anteq3 ſacramentū corpis ſui inſtitueret voluit obſeruare legales cerimonias comedēdo agnū paſcalē cū azymis panibꝫ et ſucco la

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN